

IV. 7 - 9 Příběh Šukry, který se zamiloval do nebeské nymfy.

VASIŠTHA pokračoval: Šukra zcela zapomněl na svoji předchozí totožnost. Někáký čas již strávil v družině boha Indry, když jednou při svých potulkách po nebi objevil místo, kde přebývala ona nymfa, kterou poprvé zahlédl ze země. Jak na sebe oba pohlédli, přemohla je vzájemná touha. A splněná přání k nebi patří.

Šukra si přál, aby zahradu potěšení, v níž nymfu potkal, zahalila tma noci. A tak tu byla tma. Šukra s nymfou vstoupili do jednoho z domů zahrady a zde nymfa řekla: „Jsem spalována touhou po tobě. Lásce se vysmívá jen hlupák, nikoli moudrý muž. Ani vláda nad třemi světy se nevyrovná radosti z blízkosti milovaného člověka. Proto, prosím, poskytni mi úkryt ve svém srdci.“ To řekla a padla mu do náruče.

Šukra s nymfou spolu strávili dlouhý čas společným putováním po nebi. Prožili tak celých osm vesmírných cyklů.

Když tato doba uplynula, jako by byly zásluhy Šukry vyčerpány, a Šukra i s nymfou spadli z nebe společně na zem. Jakmile se jejich jemnohmotná těla dotkla země, staly se z nich kapky rosy, které vstřebala zrnka obilí, jež snědl svatý *bráhmana*, od něhož jeho žena získala semeno. Šukra se stal jejich synem a zde i vyrůstal. Nymfa se stala srnkou a Šukra skrze ni zplodil syna, k němuž velice přilnul. Starosti i obavy o syna způsobily, že Šukra brzy zestárl a zemřel s touhou po potěšení.

Následkem toho se v dalším zrození stal králem a zemřel s touhou po životě v odříkání a svatosti. V následném zrození se tedy stal světce.

A po všemožných zrozeních a hrátkách osudu, které musel Šukra přetrpět, se nakonec oddal intenzivnímu odříkání na břehu řeky.

Celý dlouhý čas takto Šukra rozjímal, zatímco seděl před svým otcem. Jeho tělo bylo na kost vyzáblé a neklidná mysl vytvářela jednu životní scénu za druhou, zrození a smrt, výstup na nebe a sestup na zem či pokojný život poustevníka. Byl do toho tak ponořen, že to vše bylo pro něj skutečné. Z těla mu zbyly jen kosti potažené kůží, neboť po celou dobu zůstával vystaven nepřízni počasí. Pohled na něj budil hrůzu. Divoká zvěř tělo nechala na pokoji, neboť Šukra seděl přímo před mudrcem Bhrgu, pohrouženým v hluboké meditaci, který byl stejně jako Šukra cvičením *jógy* obdařen velkou psychickou silou.